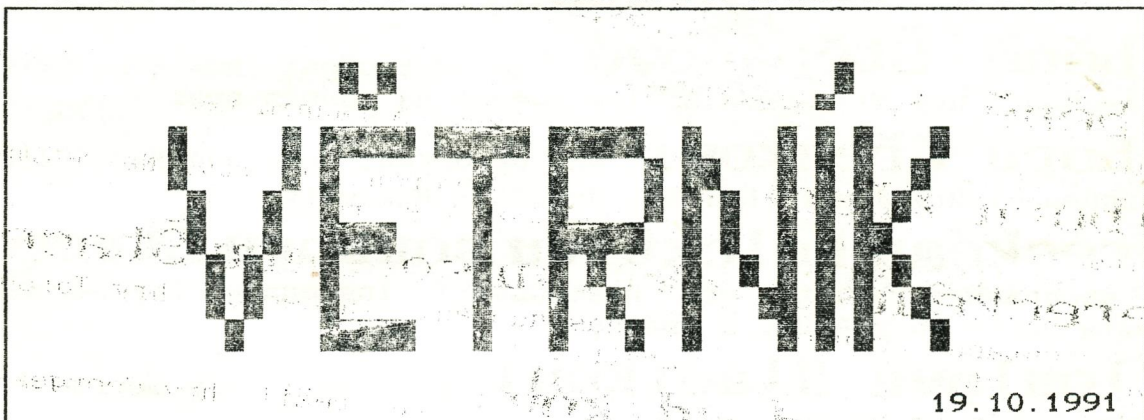

deník divadelní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Závěrečné slovo

poroty XXII národní přehlídky vesnických divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou může být velmi stručné. O jednotlivých inscenacích se zevrubně hovořilo na dopoledních seminářích a kromě toho je hodnotící stanovisko k nim velmi přesně zaznamenáno v přehlídkovém zpravodaji Větrník. Zbývá tedy jenom pohled na přehlídku jako celek. V tomto smyslu lze - opět stručně - konstatovat, že nepatřila svou úrovní k těm nejlepším. Nebyla na ní ani jedna špičková inscenace, která by mohla ve všech svých složkách být přijata bez rozpaků, zato se však objevily inscenace, které takové rozpaky svými složkami vyvolávaly. Je to logické. Projevuje se tu stav celého dnešního amatérského divadla, jenž je odrazem proměn, které prodělává naše společnost, že ve své stylové, žánrové a druhové rozrůzněnosti obsáhla nezvykle široký rejstřík různých tendencí, které vyjevují úsilí amatérského divadla o intenzivní navázání kontaktu s divákem, o nalezení jazyka, který by dokázal tomuto divákovi sdělovat to, co jej zajímá a co potřebuje. Možná, že tento rys přehlídky byl v současném kontextu nejužitečnější a nejceněnější. Nemohli jsme být nadšeni inscenačními výsledky. Ale mohli jsme přemýšlet o problémech a nedostatecích inscenací jako o impul-

sech, které ukazují nejrozumnější šance současného amatérského divadla přítomnosti i budoucnosti. Svrchovaně se potvrdila prospěšnost těsného propojení obecných otázek s všestranným posouzením jednotlivých inscenací na seminářích, neboť tak probíhalo intenzivní a podstatné hledání. Nelze než vyslovit přesvědčení, že především díky této skutečnosti si tento Krakonošův divadelní podzim přes svoji neuspokojivou úroveň inscenační zachoval to, co z něj činí jednu z nepominutelných součástí systému českého amatérského divadla: atmosféru, jež roste z pospolitosti lidí, kteří jsou spojeni stejným zaujetím a stejnou vůlí dělat divadlo, jež je potřebné těm, kteří je vytvářejí i těm, kteří jsou jeho diváky.

prof.dr. Jan Císař, CSc.
předseda poroty

P.S.

Po dopsání těchto řádků přišlo závěrečné představení - Lucerna boleslavského souboru. A k potěšení všech - poroty zejména - se konečně v hodině dvanácté objevilo špičkové představení, jestliže tím rozumíme vyrovnanost, záměrnost a přesnost ve všech složkách jež jsou použity. Takže: tento vysocký divadelní říjen už není podnětný jen - nebo především - svými obecnými úvahami. Má také svůj konkrétní jevištní čin. jac

Ocenění

Liběně Štěpánové za vytvoření postavy Lóry
v inscenaci hry Alexandra Galina Hvězdy na ranním nebi

Liboru Křenkovi za vytvoření postavy Nasredina
v inscenaci hry Josefa Kainara Nebožtík Nasredin

Hereckému kolektivu souboru Štace
za spontánní zaujetí při nastudování inscenace hry Jaromíra
Sypala Cesta do pohádky a zpátky.

Miloslavu Hladíkovi za režii hry Georgese
Feydeaua Dámský krejčí

Petru Hlavatému za vytvoření postavy Meniéra
v inscenaci hry Georgese Feydeaua Dámský krejčí

Antonínu Kohlovi za vytvoření postavy Duboise
v inscenaci hry Georgese Feydeaua Dámský krejčí

Radoslavu Kravákovi za úpravu a nastudování
hudby k inscenaci operety Perly panny Serafínky

Vladce Sedláčkové za vytvoření postavy Kateřiny
v inscenaci hry Vladislava Vančury Rozmarné léto

Ivě Hrabcové za vytvoření postavy kněžny v inscenaci
hry Aloise Jiráska Lucerna

Janu Korábovi za vytvoření postavy vrchního
v inscenaci hry Aloise Jiráska Lucerna

Aleně Chalupové za režii a návrh scény v inscenaci
hry Aloise Jiráska Lucerna

Divadelnímu souboru OB Boleradice
za inscenaci hry Aloise Jiráska Lucerna

Recenze

Závěrečné představení letošního Krakonošova divadelního podzimu, Jiráskova Lucerna v nastudování divadelního souboru z Boleradic, bylo příjemným překvapením a nesporným vrcholem přehlídky. Je to inscenace hraná s názorem, s jemným nadhledem, bez zaběhaných klišé, vycházející z přirozené komiky situací (uveďme příklad práce s parukou, či vítací scény). Je hrána svižně, má temporytmus. Režisérka Alena Chalupová umí pracovat s mizanscénou, dokáže slušně řešit situace a citlivě pracovat s poměrně vyrovnaným hereckým kolektivem. Nechává herce přirozeně existovat na scéně a netlačí je do ničeho nad rámec jejich možností. Herci pak všichni jednoznačně

slouží záměru režisérky a celkové inscenační koncepci. Nejvýrazněji Iva Hrabcová v roli kněžny a Jan Koráb jako vrchní.

Jednoduše náznakově a přitom funkčně je vyřešena scéna včetně rychlých přestaveb. Práce se závěsem je navíc metaforická: je to všudypřítomná lípa, pod jejíž ochrannou rozkošatělou korunou se v závěrečné scéně shromažďují, významově rozmístění, všichni dobří lidé. Také kostýmy jsou řešeny po smyslu postav a inscenace. Přesná a funkční je i hudební složka.

Jak v kontextu letošní přehlídky, tak i v kontextu četných inscenací Jiráskovy hry zaujímá tato boleradická své nesporně přínosné místo. ex